

versche finnen, reeds zoodanige, die verkalkt waren en in kazig verval verkeerden. In twee gevallen vond hij in de verkaasde verval-producten nog den volkomen intacten scolex; dit bewijst dus, dat deze het laatst te gronde gaat.

De bewering, dat de runderen slechts in het eerste halve jaar het finnen-vormend materiaal opnemen, is volgens den schrijver onjuist, daar hij levende finnen van circa 2 maanden aantrof bij runderen, die meer dan 2½ jaar oud waren.

In de lever, de milt en de nieren werden nooit finnen waargenomen, noch bij runderen, noch bij varkens. De schrijver meent, dat de parasitologen, die het voorkomen daarvan in genoemde organen vermelden, den cysticercus tenuicollis, welke hierin geenszins zeldzaam is, voor een cysticercus taeniae medio-canellatae of een cysticercus cellulosae hebben gehouden.

Finnige runderen moeten van de consumtie worden uitgesloten, ook wanneer slechts één exemplaar wordt gevonden, daar ondanks zorgvuldig onderzoek nooit kan worden verzekerd, dat het dier hiervan overigens vrij is.

W. C. S.

I N G E Z O N D E N.

Aan de Redactie van het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde!*

Allerlei sensatie-berichten in verschillende nieuwsbladen ten mijnen opzichte voorkomende, (uit welke bron die voortspruiten, zal men na het lezen van het onderstaande gemakkelijk vermoeden) geven mij aanleiding U te verzoeken om het volgende in het eerste nummer van uw *Weekblad* op te nemen.

In de *Provinciale 's Hertogenbosche Courant* van 13 December 1888 deed ik het volgende stukje plaatsen:

Men leest in de mededeelingen van het Geneeskundig Staatstoezicht in de provincie Noord-Brabant aan den Geneeskundigen Raad dier provincie, het volgende omtrent onze krankzinnigen-gestichten:

„Bij een der driemaandelijksche bezoeken van het krankzinnigengesticht *Voorburg* te Vucht werden, bij zeer guur weer, in twee niet verwarmde cellen, twee bijna geheel ontkleede patiënten aangetroffen.

„De geneesheeren, wier aandacht hierop gevestigd werd, beaamden volkomen dezen onhoudbaren toestand, die een gevolg was van de willekeurige handeling van den broeder-overste, waartegen zij niets vermochten te doen.

„Ook moest rapport gemaakt worden van de overbevolking van het krankzinnigengesticht te 's Bosch, waaromtrent nog geen Koninklijk Besluit, ter vaststelling van het aantal verpleegden was in het leven geroepen en waarin nog telkens patiënten moesten worden opgenomen uit het krankzinnigengesticht te Vucht, als daarin het maximum van 600 verpleegden, reeds bij Koninklijk Besluit vastgesteld, werd overschreden. Op het in het leven roepen van een Koninklijk Besluit ten behoeve van het krankzinnigengesticht te 's Bosch, ter bepaling van het aantal verpleegden, werd aangedrongen, om dat hoogst na-deelige sollen met krankzinnigen te voorkomen.

„Toen in het gesticht Coudewater te Rosmalen het aantal verpleegden tot 362 was geklommen, werd op de aanstelling van een derden geneesheer aangedrongen, overeenkomstig het voorschrift in het Koninklijk Besluit van 9 October 1885 (*Staatsblad* n°. 184). Nog werd, naar aanleiding van ingekomen klachten omtrent den twijfel aan de krankzinnigheid van twee verpleegden in krankzinnigengestichten, met den Officier van Justitie een onderzoek ingesteld, waarbij overtuigend bleek, dat beide patiënten met recht ter genezing naar een krankzinnigengesticht waren opgezonden”.

Wanneer men, hetgeen hier boven omtrent het gesticht „Voorburg” gezegd wordt, vindt medegedeeld door een onbevooroordeeld, onpartijdig man, dan vragen wij: moet men niet op nieuw hulde brengen aan die geneesheeren, die hunne plichtsbetrachting boven hunne voordeelige betrekking stellende, eene inrichting verlaten hebben, waar de toch reeds zoo ongelukkige lijders op zulk eene verregaand grove wijze werden mishandeld? G.

Tegen deze mededeeling werd door het College van Regenten voor de algemeene armen, onder wier beheer ook het gesticht „Voorburg” staat, eene klacht, ik geloof (want ik heb de klacht nog niet onder mijne oogen gehad) wegens belediging ingesteld, die door de Rechtbank afgewezen werd, omdat het College van Regenten hier niet, qua talis, kon optreden. Thans is de broederoverste er voor gespannen.

U dank zeggende voor de opneming.

Uw Dw. Dienaar,
Dr. M. J. GODEFROI.

Het „Nationaal Congres tegen de prostitutie”.

Op den 14 Januari j.l. zijn uitnodigingen tot medewerking aan dat Congres verzonden en heb ook ik zulk een brief ontvangen met het verzoek om als spreker op te treden. Ik heb dadelijk met eene weigering geantwoord en met het oog op mijn deel in den strijd acht ik het nuttig mijne gronden in dit *Tijdschrift* mede te deelen. Ik heb n.l. aan den Secretaris van het Congres woordelijk het volgende bericht:

1°. Ik geef niet toe, dat „de eischen der zedelijkheid dezelfde zijn voor den man en voor de vrouw”.

2°. Het streven der Nederlandsche Vereeniging tegen de prostitutie, voor zooverre het de afschaffing beoogt van het opsporen van besmette (venerische) publieke vrouwen, acht ik verderfelijk voor de volksgezondheid. De Vereeniging heeft tot dusverre nog niets anders gedaan dan de verspreiding van syphilis in Nederland *bevorderd*. Dit is te Utrecht en in de omliggende dorpen gebleken.

3°. Dat hare beginselen in Nederland „nog zoo weinig veld gewonnen hebben”, heeft de Vereeniging in de eerste plaats te wijten aan haren Voorzitter, die zich gewaagd heeft op een terrein, waarop hij volslagen vreemdeling is, en die op dat terrein met de grootste heftigheid beledigingen geslingerd heeft naar het hoofd der geneeskundigen in het algemeen, en in het bijzonder naar hen, die in het belang der volksgezondheid hem tegen traden. De ruwe en